# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **Ing. F. B.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Moravské náměstí 1/1, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-12/93/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 6. 2017, č. j. 29 A 75/2015 – 68, o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči soudcům 10. senátu Nejvyššího správního soudu,

**takto:**

Předseda senátu JUDr. Zdeněk Kühn a soudkyně Mgr. Daniela Zemanová a Mgr. Michaela Bejčková **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 10 As 225/2017.

## O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2015. Ve svém podání uplatnil námitku podjatosti vůči soudcům 10. senátu Nejvyššího správního soudu, jemuž byla věc podle rozvrhu práce přidělena k projednání a rozhodnutí.

[2] Důvodem pochybností o nepodjatosti soudců je pro žalobce skutečnost, že uvedený senát v dřívější, skutkově stejné věci rozhodl rozsudkem ze dne 14. 1. 2015, č. j. 10 As 117/2014 – 64 v jeho neprospěch, a považuje proto za vyloučené, že by v nyní projednávané věci mohl rozhodnout jinak. Dle jeho názoru jde o skutečnost natolik závažnou, že ji lze podřadit pod jeden z důvodů k vyloučení soudce. Svůj názor opřel žalobce o judikaturu – konkrétně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. 4 Nd 309/2008, v němž je teze výše uvedená obsažena, a dále o nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/1994 a ze dne 8. 7. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 13/06, které se věnují výkladu pojmu „*důvodné pochybnosti o nepodjatosti*“.

[3] Všichni soudci 10. senátu Nejvyššího správního soudu shodně uvedli, že nemají žádný vztah k věci či k účastníkům řízení a nejsou jim ani známy jiné skutečnosti, jež by mohly vzbuzovat pochybnosti o jejich nepodjatosti; soudkyně Mgr. Michaela Bejčková se pak na rozhodování žalobcem zmiňované věci ani nepodílela.

[4] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení v projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[5] Žalobce v uplatněné námitce podjatosti netvrdí, že by soudci 10. senátu Nejvyššího správního soudu měli nějaký vztah k věci či k účastníkům řízení, z obsahu soudního spisu je rovněž zřejmé, že se nepodíleli na rozhodování věci v řízení před správním orgánem či v řízení o žalobě.

[6] Jediným důvodem pochybností žalobce o nepodjatosti soudců tak zůstává dřívější rozhodnutí 10. senátu v jiné jeho věci. Jak ovšem vyplývá z výše citovaného ustanovení § 8 odst. 1 věta poslední, s. ř. s., je takovýto důvod soudním řádem správním výslovně označen za objektivně nezpůsobilý pochybnosti o nepodjatosti soudců vyvolat. Žalobcem uváděné nálezy Ústavního soudu tedy na uvedenou situaci nedopadají, citované usnesení Nejvyššího soudu pak bylo vydáno při aplikaci jiného procesního předpisu – občanského soudního řádu a pro posouzení námitky podjatosti v projednávané věci nemá žádný význam. Nelze navíc přehlédnout, že toto usnesení je zjevným excesem i z pohledu právní úpravy podjatosti zakotvené v tomto procesním předpisu, neboť je v přímém rozporu se zněním § 14 odst. 4 o. s. ř.

[7] K tomu lze ještě na vysvětlenou dodat, že shodné rozhodování ve skutkově a právně obdobných věcech není projevem podjatosti soudců a tedy jevem nežádoucím, ale naopak, jde o jednu z forem uplatňování principu právní jistoty a předvídatelnosti práva, tedy o jev žádoucí a také různými mechanismy obsaženými v procesních předpisech vynucovaný (srovnej např. § 17 s. ř. s.).

**P o u č e n í :**

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 31. srpna 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu